

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2019 om fødevarer
(Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

2. behandling

På vegne af Naalakkersuisut vil jeg indledningsvis takke Fiskeri, Fangst og Landbrugsudvalget for udvalgets grundige behandling af forslag til Inatsisartutlov om fødevarer og Naalakkersuisuts ændringsforslag til 2. behandling.

Jeg noterer, at udvalget opfordrer Naalakkersuisut til at uddybe ”samhandel med fisk og fiskevarer” i lovforslagets § 1, stk. 4. I denne henseende skal samhandel forstås som handel med fiskeriprodukter mellem to virksomheder, hvor den ene befinder sig i Grønland og den anden i et af EU's medlemslande. Bestemmelsen er indført for at præcisere, at eksport og samhandel med fiskevarer ikke er omfattet af forslaget. Dette skyldes, at import, eksport og samhandel af fiskeriprodukter er Fødevestyrelsens kompetenceområde i Danmark. En del af fiskerivirksomhederne i Grønland er godkendt af den danske Fødevestyrelse og dermed godkendt til det europæiske marked. Begrebet ”samhandel” anvendes når produkter ud- eller indføres mellem virksomheder i forskellige lande inden for det europæiske marked. Når virksomheder i Grønland er godkendt til det europæiske marked og det er Fødevestyrelsen i Danmark som varetager kontrollen anses det for værende samhandel når der handles til EU fra godkendte virksomheder i Grønland.

Til udvalgets bemærkninger vedrørende definitionen af fødevarerkontaktmaterialer i forslaget § 3, stk. 1, nr. 28 kan jeg oplyse at definitionen omfatter produkter, der er fremstillet med henblik på, at komme i kontakt med fødevarerprodukter.

Til udvalgets bemærkninger til forslaget § 25, stk. 1, er det korrekt, at vilkår, som fastsættes for den enkelte virksomhed har baggrund i generelle regler, som er fastsat i bekendtgørelsesform. Det skal hertil nævnes, at udgangspunktet for at drive fødevareraktivitet, efter dette forslag, er at den enkelte virksomhed skal registreres efter forslaget § 24. Forslagets § 24 er indført for at lette adgangen for nye aktører på fødevarerområdet. I tilfælde, hvor der er særlige risici for fødevareraktiviteten eller hvor der er stor fødevareraktivitet, kan Naalakkersuisut fastsætte regler om, at særlige virksomhedstyper eller virksomheder skal have en autorisation for at sikre, at de kravene til fødevareraktiviteten er overholdt.

Til udvalgets bemærkninger til forslaget § 35, vil jeg henvise til forslaget § 1, nr. 3. Det følger af denne definitionsbestemmelse, at begrebet ”Fødevareraktivitet” er ethvert offentligt eller privat foretagende, som med eller uden gevinst for øje udfører en hvilken som helst aktivitet, der indgår i produktionen, tilvirkningen, distribution og salg af fødevarer. Efter denne bestemmelse er importører og forhandlere omfattet af forslaget § 35.

Udvalget bemærker til forslaget § 44, at definitionen på ”offentlig ejendom” kan misfortolkes, og, at bestemmelser som kan krænke den personlige frihed, er underlagt skærpede

hjemmelskrav. Idet der er et skærpet hjemmelskrav når offentlige myndigheder har adgang uden retskendelse, er der i lovteksten indføjet "offentlige ejendomme" for at sikre, at kontrolmyndigheden har tilstrækkelig hjemmel til, også at have adgang til offentlige ejendomme uden retskendelse. Offentlige ejendomme kan eksempelvis defineres som ejendomme, der ejes af en offentlig myndighed. Bestemmelsen er indført for at sikre, at kontrolmyndigheden har hjemmel til at udøve en effektiv og tilfredsstillende kontrol.

Udvalget bemærker generelt, at lovforslaget indebærer forpligtelser for en række mindre aktører, som kan have større udfordringer med at sætte sig ind i de forpligtelser, som de med forslaget vil blive pålagt. Det skal hertil bemærkes, at der ud over den forvaltningsretlige vejledningspligt, også er indføjet hjemmel til at den kompetente myndighed kan udarbejde vejledninger efter forslagens § 34, og at fødevarevirksomhederne selv kan udarbejde vejledninger med henblik på godkendelse efter forslagens § 34, stk. 2. Det er ikke hensigten med dette lovforslag, at der skal være unødige barrierer eller øget udgifter forbundet at drive fødevarevirksomhed, men vi kan ikke gå på kompromis med fødevarerens sikkerhed.

Jeg noterer, at udvalget opfordrer Naalakkersuisut til at forholde sig til, om der i forlængelse af forslaget også er planlagt en styrkelse af kontrolbesøg ved fødevarevirksomhederne, og hvilke tanker Naalakkersuisut har gjort sig med henblik på at øge antallet af uddannede kontrollører. Hensigten med lovforslaget, er at sikre, at kontrolmyndigheden har den fornødne hjemmel til at udføre en effektiv kontrol, og i forlængelse heraf, styrke kvaliteten af kontrolbesøgene. Med udvidelse af myndighedernes kontrolbeføjelser kan kontrolmyndigheden have et register over alle fødevarevirksomheder, og fødevarevirksomhedstyper, hvilket giver mulighed for at strukturere, og tilpasse frekvensen af kontrolbesøg ved hjælp af en konkret og individuel risikovurdering af de fødevarevirksomheder, hvor der kan forekomme større risici for fødevarerens sikkerhed og eksponering til befolkningen.

Idet hensigten med dette forslag, er at skabe en rammelov som senere kan detailregulere fødevareområdet via bekendtgørelser, vil nettoeffekten af dette forslag ikke fordre et øget antal af kontrollører.

Med disse ord ser jeg frem til en positiv og konstruktiv debat, og overlader forslaget til Inatsisartutts videre behandling.